

ארצות-הברית: חלם בבתי-החולים

ליציה, בעיקר חזו שחורות למיפלגה הנוצרית-חברתית של ראש-הממשלה, ואלפרד מארטנס.

החלטה ערכית. מארטנס אומנם נהג כמדינאי, ולא כפוליטיקאי המנהל כלכלת-בחירות. בניגוד גמור לדרכו של יורם ארידור בישראל, בחר מארטנס להכריז על שורה ארוכה של צעדי צנע כלכלי דווקא לפני הבחירות!

הסביר מארטנס לכתב הלימוד דיפלומטיק: "תמיד הייתי משוכנע, שהבלגים הם ציבור אינטליגנטי, ושם יעריכו דברייאמת חמורים דווקא לפני הבחירות. המשבר שתקף בשנות האחרונות את כל ארצות המערב, כולל את ארצות-הברית, מחייב אותי לקבל החלטה בעלת חשיבות עקרונית. אפילו ערכית. הבחירה היא בין אבטלה ענקית ובין כלכלת צנע וחיסכון. הנסיון החברתי הקשה, הפוקד עתה את אירופה, שיכנע אותי לעשות כמיטב יכולתי למנוע אבטלה."

הבלגים הצדיקו את אמונו של ראש-הממשלה. סירבו להגחיל לו תבוסה בקלפיות, והזימו את כל התחזיות.

המיפלגה היחידה מחוץ לקואליציה שנהנתה מהצלחה ממשית הייתה המיפלגה האקולוגית, המקבילה לירוקים של גרמניה. דובריה משוכנעים שהצלחתם הצנועה, בקרב ציבור בוחרים הידוע בשמרנותו, מהווה תחלה להצלחות הרבה יותר מרשימות בעתיד.

משקיפים אירופיים נוטים להטיל ספק באופטימום הזה. לדעתם, מדובר בתופעה אופנתית, שאינה מאיימת ברצינות על המיפלגות המסורתיות.

פלסטיין:

אסירת המצפון

עורכי היומון הלונדוני היוקרתי, טיימס, גאים מאוד במדור הקבוע שלהם, אסירי המצפון.

קוראיו הקבועים של העיתון נמנים עם ציבור מקבלי ההתלטות בבריטניה. הם מכירים היטב את המדור, המופיע בעיתון כבר שנים רבות.

תחת האיור הקבוע, יונה צחורה וסורגים, מופיע שם המדינה, שבה כל-אדם אסירים פוליטיים, המימסד היהודי די וסוכנים ישראלים ליים העוסקים בלור-חמה פסיכולוגית נגד הסובייטים, מר-ביתם לדוח לעורכי המדור, בדרך כלל הוא עוסק באסירים הכלואים בארצות טוטליטאריות מובי הקות, בעיקר ברית המועצות, אבל גם במישטרים, סימ-פטיים אחרים, תור-כיה, צילה וארגני למשל, אורחות פחות או יותר קבועות.

עצורה ח'ליב
ישראל בחברה טובה

הפרופסור הרגיש. השבוע נדהמו יהודי אנגליה לראות את שמה של ישראל מתנוסס בכותרתו של המדור. למרבה המבוכה, הוא תיאר את מעצרה של אשה, סמיחה סלאמה ח'ליל, הרחוקה מזה שנתיים לעירה, אל-בירה.

טיימס מתאר את הגברת ח'ליל באהדה רבה. היא הנשיאה והמטסת של האגודה הפלסטינית לשיקום החיפוש, המטפלת בשיכבות המצוקה.

האגודה של ח'ליל מלמדת נשים פלסטיניות קרוא וכתוב, כלכלת-בית, ודואגת לגניילדים עבור אלמנות ונשים שבעליהן מובטלים.

גברת ח'ליל משתתפת כמעט בכל הפעילויות בפלסטיניות לביעור הבערות ולהגברת התודעה. היא גם חברת נשיאות איגוד-אירגוני-הצדקה במיזרח ירושלים.

הקצף עליה יצא בשל חברותה בוועדה להנחייה לאור מית, שהוצאה מחוק לחוק במאסר 1982 עליידי הפרופסור בעל המצפון הרגיש, מנחם מילסון.

סמיחה סלאמה ח'ליל רותקה עוד בתאריך הרבה יותר מוקדם, לפני שנתיים, בשל "התבטאויות לאומניות".

טיימס מציינו, שעד כה לא הוגש נגדה כתב-אישום, היא לא הועמדה כלל לדין, והריתוק נעשה בתוקף צו מינהלי.

הצהרת הכוונות הטילה, כרגיל, את כל האחריות על הצד השני, הסובייטי. "אין זה סוד", אמר המיסמך עב הכרס של הפנטגון, "שכוחה הצבאי האדיר של ברית-המועצות מהווה איום חמור על ארצות-הברית. מילחמת-עולם עתידית עלולה לפרוץ ולהתפתח במהירות רבה, לגרום לאבידות בשיעור שאין לו תקדים בהיסטוריה האנושית. אין ספק, שכמות מיטת בתי-החולים הפנויות לשעת-חירום — 20 אלף בסך הכל — לא תספיק."

לממשלה אין כל כוונה להוסיף משהו לתקציב משרד-הבריאות, והיא נמצאת בעניין זה במילכוד. באורח טיפוסי למנגנונים ממשלתיים ניסתה הממשלה להתאים

את הדוקטרינה למצב. משרד-הביטחון כינס החודש מסיבת-עיתונאים וטען, שיש להתכונן דווקא למילחמה קונבנציונלית, כלומר לא-גרעינית. "קיימת בפירוש אפירות שמילחמה כזו תפרוץ", טען דובר משרד הביטחון, "בעיקר בגלל המצב החמור השורר במזרח-התיכון."

העיתונאים האמריקאים, שאינם ידועים בעדינותם היתרה כלפי פקידים לא-חכמים, פשוט התפקעו מצחוק. עיתונאי יהודי ידוע הזכיר לדובר הביטחוני את הסיפור הקלאסי מעיר הטפשים. חלם: "היהודי איבד מטבע זהב ברחוב חשוך", הזכיר העיתונאי, "אבל חיפש אותה תחת פנס ברחוב אחר... זה בדיוק מה שאכל עושים!"

אנשי-מיקצוע ולוחמי-שלום מתייחסים בביטול לכל העניין. ד"ר ג'ונתן לורץ, העומד בראש אירגון רופאי ניו-יורק לאחריות חברתית, מגיב בבוז מוחלט: "ברור שמילחמה בין שתי מעצמות-העל לא תוכל להיות קונבנציונלית. כל הדיבורים על תוכניות-חירום נועדו להרגיע את דעת-הקהל האמריקאי, כאילו ניתן בכלל לטפל מבחינה רפואית בקורבנות מילחמת עולם שלישית."

"מילחמה כזו תחסל את כל מערכת האישפוז תוך ימים אחדים. את השואה אפשר למנוע רק אם יבינו מנהיגי ארצות-הברית וברית-המועצות שהעידן הגרעיני מוציא מכלל אפשרות פיתרון אלים לבעיות הגלובאליות המכריעות."

כסף לחורבן. אירגון עובדי בתי-החולים, המונה 120 אלף בני-אדם, מתנגד לכל תוכנית-חירום מסוג זה. העיתונאית סוזאן ג'אפה, שריאיינה את ראשי-האירגון, מדווחת שהם רואים בה נסיון לגייס אותם בעל כורחם למערכת הביטחון האמריקאית, באורח המעודד בפירוש פריצת מילחמה חדשה.

ברוב בתי-החולים ברחבי ארצות-הברית שרר מחסור משועשע בכוח-אדם ובציוד רפואי. הורמת הכספים למערכת הבריאות הייתה דלילה ביותר, מאז שרגן העביר את רוב תקציב-הרווחה לסעיפים העוסקים בחימוש וחיוק הצבא.

אמר על כך ד"ר דונאלד מאייר, מראשי אירגוני הרופאים בעיר ניו-יורק: "אם הממשלה הפדרלית רוצה לפחות להגן על אנשי הצבא, עליה לדאוג לפיתוח השירותים הרפואיים. אם הם יכולים למצוא כסף עבור השמדה וחורבן, עליהם לגייס אותה גם למען הטיפול בנפגעים."

אין כל סימן למיפנה כזה במדיניות ממשלת רגן.

בלגיה:

הבוחרים רוצים צנע!

משקיפים ציפו לתוצאות חד-משמעיות בבחירות המקרי מיות שנערכו השבוע בבלגיה. שיבעה מיליון בלגים לקחו חלק בהצבעה, והכל ציפו לתבוסת מיפלגות הקוא-

רונאלד רגן שנה במידה ניכרת את מדינותיו של קודמו, ג'ימי קארטר, והתוצאות מורגשות בכל תחומי החיים. האבטלה, המקיפה עתה כמעט 11 אחוז מכלל כוח-העבודה האמריקאי, היא הסימפטום העיקרי בכל הקשור במדיניות-הפנים. ההוצאות האדירות על "הגנה", שיש בהם משום נבואה על מילחמה גרעינית העלולה להגשים את עצמה, מהוות את כרטיס הביקור האופייני של המיפלגה הרפובליקאית השלטת בנושאי חוץ-וביטחון.

ארצות-הברית היא המדינה היחידה עד כה שהשתמשה — פעמיים — בנשק גרעיני. גם היום מוסיף רגן לטעון, שארצו עלולה להפעיל שוב את הפצצה הגרעינית לצורכי הגנה.

הפנס והמטבע שאבד. ממשלת ארצות-הברית ניסתה בשנתיים האחרונות לעבד תוכניות חירום למיקור של מילחמה גרעינית. בשל כישלונות בתפיסה ובביצוע הן הפכו נלעגות. חשפו את הפער בין אדישות הממשלה הנוכחית לנושאי רווחה ובין הדאגה לשלום האמריקאים בשעת-חירום.

יוון:

ערפאת,

ערפאת!

כדורסלני הפועל עפולה דיווחו שהקהל היווני העויין לא פסק לקרוא לעברם את ה"שם המפורש": ערפאת! ערפאת!

התדהמה שלהם היתה מיותרת. אם הסנאטור הסופר-

מנהיג-אש"ף ערפאת
מדריך בצופים

שמרני מארצות-הברית, בארי גולדוטר, טען שלצד מנחם בגין ואריאל שרון נראה ערפאת כמדריך בצופים, מה הם מצפים מציבור מיזרח-תיכוני, המזדהה מדרך הטבע עם שכניו הנרדפים?

הקריאה הזאת תלווה אותנו בכל מקום, עוד תקופה ארוכה, והיא מבטאת עוד הצלחה מרשימה של מילחמת לבנון.